

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 51. An Clericus propter ægritudinem amittat beneficium aut fructus illius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Partim parte 2. ubi de provisione & obtentione beneficiorum. Et quidem de potestate Papæ in collatione beneficiorum & reservatione Apostolica in genere. à q. 512. ad q. 539. De reservatione inducta per Regulas Cancellariæ. à n. 539. ad q. 565. De alternativa concessa Episcopis per regulam octav. à q. 566. ad q. 589. De Concordatis Germaniæ. à q. 590. ad q. 502. De precibus primariis. à q. 602. ad q. 627. De potestate conferendi aliorum inferiorum, puta, Cardinalium, Legatorum Apostolicorum, Episcoporum, Capituli, Vicarii, Archidiaconi, Universitatum, Regum aliorumque laicorum, collatorum, ad quos devoluta collatio. à q. 639. ad q. 759. De personis, quibus conferenda beneficia. à q. 759. ad q. 767. De ipso actu collationis. à q. 768. ad q. 795. De possessione beneficiorum. à q. 798. ad q. 864. Quæ hic tractari solent ab aliquibus de expectativis, de pluralitate & incompatibilitate beneficiorum. De eorum vacatione, dismembratione, unione &c. Vide tractata sub sequentibus titulis hujus Libri 3.

TITULUS VI.

De Clerico ægrotante vel debilitato.

Quæst. 51. An Clericus propter ægritudinem amittat beneficium aut fructus illius?

R Esp. Clericus infirmitate impeditus, quod minus Ecclesiæ deservire, & officium suum præstare possit, non tantum non amittit beneficium, sed etiam pro resistente & deserviente habetur, ita ut fructus beneficii sui & omnia, quæ sanus ab Ecclesia percipere poterat, ei integrè præberi debeant, ac si sanus Ecclesiæ deserviret; ne aliquin alii ejus exemplo detererentur, ac proinde non reperiantur ministri idonei, qui Ecclesiæ deservire velint, pro ut nicitur & statuitur c. 1. h. t. Quin etiam quotidianas distributiones percipere debet, ut constat ex c. unic. de cler. non resid. in 6. His non obstante, quod juxta probabiliorem, quam tenet Covar. loc. paulo post cit. Castrop. p. 2. de relig. d. 3. p. 9. §. 1. num. 34. Barbol. in c. 1. h. t. num. 5. citatis plurib. Azor. p. 3. l. 8. c. 54. q. 3. Pith. de cler. non resid. num. 86. famulo pro tempore infirmitatis non debeatur salarium. Nam Ecclesia agit mitius cum suis ministris, eosque non ut famulos tractat, Azor. Castrop. Pith. LL. cit.

2. Extendunt hæc primò ad eos etiam, qui propriâ culpâ inciderunt in morbum. Covar. l. 3. var. c. 3. num. 8. Azor. p. 2. l. 7. c. 7. q. 10. Cenedo. qq. can. l. 1. q. 1. num. 7. Monet. de quotid. distrib. p. 2. q. 6. n. 11. Barbol. in c. 1. h. t. n. 3. Et sic percipere adhuc possunt distributiones, qui intemperanter vivendo sibi infirmitatis, & quò minus interesse potuerunt divinis, causa fuerant; cum cit. c. unic. statuitur, distributiones percipi posse ab omnibus, qui à divinis absunt ex causa infirmitatis, nulla distinctione facta inter causas infirmitatis; ea etiam ratione, quòd ex intemperantia illa secuta sit per accidens & præter intentionem clerici, qui intemperantiam illam satis luit decumbendo, ita Wiestn. h. t. n. 7. citato Covar. l. 3. var. e. 13. n. 8. Cur verò ob culpam suam conjectus in carcerem, vel pulsus in exilium interesse non potest divinis perdat, potiùs distributiones, quàm qui ex culpa sua incidit in infirmitatem, causam dat Pith. l. c. n. 88. quòd culpa ordinariè non sit causa moralis, sed potiùs physica infirmitatis; cum hæc non sit pœna illius culpæ, sed sequatur ex ea veluti effectus naturalis, adeoque nec causa moralis absentia à choro, & hæc soli infirmitati adscribenda. Crimen

verò, ob quod quis conjicitur in carcerem est causa moralis istius pœnæ, scilicet incarcerationis, adeoque etiam crimen censetur causa moralis absentia à choro; & sic reus ob delictum merito privatur distributionibus. Extenditur secundo non solum ad eos, qui vero constanteque morbo laborant, sed etiam ad eos, qui consilio Medici medicinam sumunt v. g. utuntur balneis, minuuntur sanguine, aliò se conferunt sanitatis causâ, vel à civitate abesse coguntur, utpote suspecti de morbo aliqua contagioso. Monet. l. c. n. 7. Barbol. l. c. Pith. l. c. n. 86.

3. Limitatur e contra, ita ut clericus, etiam dum sanus erat, non solebat residere aut interesse divinis, & hinc distributiones non recipere, eas etiam postmodum, superveniente infirmitate, recipere non debeat; cum tunc potiùs causa absentia & omissionis divini officii censetur continuata negligentia, quàm superveniens infirmitas. ita tenent, Monet. l. c. n. 11. Castrop. l. c. Cov. l. c. Azor. l. c. q. 11. Guttier. qq. can. l. 1. c. 1. n. 138. Barbol. l. c. n. 2. & de potest. Ep. p. 3. alleg. 53. n. 166. Wiestn. h. t. n. 4. Pith. l. c. quamvis is ex Castrop. n. 5. dicat, contrarium esse quoque probabile.

Quæst. 52. Quid hoc in puncto dicendum de Clerico mutilato?

R Esp. Neque clericus beneficiarius mutilatus, & per hoc etiam insigniter deformatus, ita ut pariat scandalum aliquod & horrorem aspicientibus, non amittit ex hoc ipso beneficium, nec arcetur à fructibus percipiendis. Pith. h. t. n. 3. Arg. c. 2. h. t. ubi sermo de Presbytero, qui à Prædone mutilatus duobus digitis & medietate palmæ. cum etiam tali juxta Garc. de benef. p. 7. c. 12. n. 29. Less. de just. l. 2. c. 34. n. 121. Suar. de cens. d. 51. n. 18. & alios, quos citat & sequitur Barbol. ad c. 2. h. t. n. 2. & de potest. Episc. alleg. 42. à n. 55. hoc modo sine sua culpa mutilato conferri possit beneficium, non requirens celebrationem Missæ. Sed neque vitium seu defectus corporis absque propria culpa proveniens, per quod impeditur congruum exercitium ordinis propter impotentiam seu debilitatem, vel notabilem deformitatem, etsi quòd ad ordines suscipiendos irregularitatem inducat, post susceptos tamen ordines non reddit simpliciter seu ex toto irregularem seu inhabilem ad ordines; sed solum ad illum actum seu officium ordinis exercendum, quod ob dictam debilitatem sine periculo